

гато бѣхъ въ трето отдѣление, тати донесе у дома единъ стѣненъ календарь (блокъ р.) за 1897 година. Азъ го помолихъ да ми позволи да къжсамъ всѣка сутрина изминалия день. Но когато имаше празникъ, азъ откѣжвахъ по два листа. Като наближи нѣколко дена до сурваки, на мене се искаше изведенѣжъ да скъжсамъ всичкитѣ листове, та дано по-скоро дойде новата година.

Послѣдната вечеръ отъ старата година бѣше лоша, защото тати не отиде на пазаръ, както правѣше други пъти, за да ни купи подаръци. Тая година нѣма. Всѣка година ни подаряваше по нѣщо и азъ и до сега си ги пазя. За вечеря тати дойде къжно съ файтонъ. Ний живѣемъ на гарата. Като влѣзе въ къщи, повика стара мама и ѝ даде единъ пакетъ. Послѣ, като се навечеряхме, азъ цалунахъ на татя рѣка и отидохъ да спя. Поиска ми се най-напрѣдъ да видѣшъ какво е донесъль. Влѣзохме въ салона съ малката си сестра Райна и видѣхме на масата два пакета — ама страхъ ме бѣше да ги отворя, само ги побутнѣхъ и видѣхъ че това сѫ подаръци. Колко се зарадвахме!

На сутринята, на Нова година, стара майка ми даде нейнитѣ подаръци: една писалка и една много хубава мастилница. Чично и той ми донесе подаръци; а кумица ми прати една много хубава кутийка съ училищни потрѣби. Много подаръци ми се набрахж, но азъ не бѣхъ весела. Моятъ добъръ татко бѣше болѣнъ, сестра ми Райничка силно кашлѣше, а отъ батя нѣмахме писмо и тати са беспокоеше да не е боленъ. Азъ даже си поплакахъ на Нова година! А като си припомнихъ за мама, която умрѣ прѣди четири години, станж ми още по жално. Ахъ, колко е лошо безъ майка; колко ѹж обичахъ! И прѣзъ цѣлия денъ ми бѣше все жално.

Тѣй прѣкарахъ новата година; но на ли не е весела? Подаръцитѣ не правели новата година весела, ами доброто здравие на родителитѣ и на насъ. Сега живѣшъ въ станцията „Сѣново“, която е сама въ гората. Тати ни изпрати да промѣнимъ въздуха, защото кашляхъ отъ